

си. Той се наведе... Не знам как стана... Камата се заби до дръжката в гърба му... О!...

ИВАНИЦА

Кажи, че аз съм го убил. Теофил няма да те издаде. Но ти? Как можа? Нима толкова си ме обичала?

ЕФРОСИНА

Върви!.. Върви сега!.. Но най-напред трябва да вържеш отново ръцете и краката на Теофила.

ТЕОФИЛ

Защо? Още ли не ми вярвате? Не заслужавах това, Ефросина!

ИВАНИЦА

Аз ти вярвам!

ТЕОФИЛ

Вземи и това, Иваница! Утре баща ми щеше да изпрати находник с писмо до Аркадиопол. Покажи го на стражата и кажи, че си пратеник на Каламодиос. Вземи и тези пари за да сменяваш конете по хановете и крепостите. ~~Сбогом, Иваница! Нека бог те пази.~~

~~Иваница~~ ИВАНИЦА

Теофиле, какво правиш? Сега ще разберат, че си ми поматал...

ТЕОФИЛ

Нищо, нищо. Каламодиос ще поразтърси малко хазните си и ще се свърши. Сбогом, Иваница! Нека бог те пази...

ИВАНИЦА

Сбогом, приятелю! Към разсъмване блъснете заспалия стотник по стълбите и дагнете тревога из цялата къща. Ти изтичай долу и кажи, че съм те ограбил насила. Виждаш, че си вярвам, щом разчитам, че няма да издадеш Ефросина. Сбогом, Теофиле! Благодаря ти за всичко...

ЕФРОСИНА

Бързай!.. Вземи ключа — той е от желязната врата на градината. Като излезеш най-напред ще завиеш в дясно. Като вървиш все